

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

Eucharistieviering bij de relik van de H. Theresia van Lisieux, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal 28 mei 2024

1 Petrus 1, 10-16

Marcus 10, 28-31

Broeders en zusters, we mogen vandaag de relieken van de heilige Theresia van Lisieux in ons midden hebben. De kleine Theresia wordt er gezegd. Niet om haar als klein en kinderachtig af te schilderen, maar om te benadrukken dat haar weg een weg is van nederigheid en zich klein maken voor God.

Veel mensen kennen haar, al zal ze niet zo populair zijn als de maagd Maria en ook niet zoals de heilige Bernadette Soubirous van wie we onlangs de relieken hier in de kathedraal mochten hebben. Dat wil niet zeggen dat kleinere aantallen pelgrims niet de moeite waard zijn. Nee, de bescheiden aantallen van vandaag passen wellicht het best bij de weg van de kleine Theresia, die vooral een verborgen leven heeft geleid in het klooster. Op 15-jarige leeftijd trad ze reeds in in de Karmel van Lisieux. En daar heeft ze gebeden, gemediteerd en nagedacht. Ook geworsteld in de omgang met haar medezusters, omdat ze steeds opnieuw de liefde van Christus wilde beantwoorden met heel haar hart.

Ze is niet oud geworden, maar 24 jaar. Ze is jong gestorven. Theresia kreeg tuberculose en uiteindelijk heeft dat haar vroeg de dood gebracht. Maar ze heeft geen moment eigenlijk de band met de Heer losgelaten. Ze heeft wel geworsteld. Maar altijd gezegd: als ik naar de hemel ga dan kan ik nog meer voor de mensen bidden, dan kan ik nog meer goed doen voor alle zielen die de Heer nodig hebben.

In die zin, broeders en zusters, beantwoordt Theresia op een eigen wijze met haar eigen roeping op de roepstem van de Heer. Als Jezus zegt "volg Mij" zijn de apostelen de eersten die zeggen: zie, we hebben alles prijsgegeven om U te volgen. En Jezus antwoordt: voorwaar Ik zeg u vele eersten zullen laatsten en vele laatsten zullen eersten zijn. Ook Theresia heeft in haar leven de Heer nagevolgd. Ze was in het klooster achter gesloten deuren, maar ze heeft nooit haar hart gesloten voor wat er in de wereld gebeurde. Nooit haar hart gesloten voor wat de Kerk bezighoudt in haar missie in de wereld.

Niet voor niets dat ze bad voor missionarissen, heel intens. En met één missionaris had ze zelfs een brievencorrespondentie. Met haar fantasierijke geest kon ze zich heel goed inbeelden wat voor moeite die missionaris zich moest getroosten omwille van de Heer. Haar moeiten, zo wist zij, waren niet de enige moeiten. En haar manier van navolgen van de Heer was niet de enige manier. Maar haar kleine weg is wel een weg die tot de verbeelding spreekt. Omdat zij laat zien dat je ook de roepstem van de Heer om heilig te worden kunt beantwoorden in hele gewone eenvoudige dingen. Dat je je toewijdt aan de Heer. Dat je aandacht hebt voor je naaste. En ook hun ongemakkelijke dingen verdraagt en je niet irriteert. En dat je altijd zegt: ik ben klein, en alleen God kan mij verheffen tot iets groots, iets eeuwig, iets bestendigs.

De eerste lezing van vandaag sloot af met woorden die passen bij de roeping die wij ontvangen hebben, woorden in de brief van de apostel Petrus: wees heilig want Ik ben

heilig. En dan gaat het ons er niet om dat wij onszelf heilig kunnen maken, dat wij onszelf heilig kunnen verklaren. Maar dat het God is die ons de intentie geeft om heilig te willen worden, dat het God is die ons de kracht geeft om ook in heiligheid te groeien. En zo, broeders en zusters, mogen wij ons met Theresia verbonden weten. Haar kleine weg mag onze weg zijn door in ons dagelijks leven steeds meer de liefde van de Heer centraal te stellen in wat we zeggen en in wat we doen. En dan gaan we niet voor het grote publiek. Niet voor de voorpagina's van de krant, maar wel om de aandacht van de Heer. Want de blik van de Heer is vanaf het begin liefdevol op ons gericht. Dat was voor Theresia de reden om zich op de Heer te richten. In antwoord op zijn liefde. Mogen ook wij in verbondenheid met velen die ons in geloof zijn voorgegaan, of zoals we hebben gezongen "de heiligen die ons zijn voorgegaan", mogen wij met hen volharden in een volstrekt oprecht antwoord op de roepstem van de Heer. Met onze gaven, met onze talenten en met het vertrouwen van Theresia dat het God is die ons optilt. Alleen Hij kan ons verheffen tot de bestemming waartoe we geroepen zijn. Amen.